

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

1. 9. 2008

B6-0412/2008

NÁVRH USNESENÍ,

který na základě prohlášení Rady a Komise

v souladu s čl. 103 odst. 2 jednacího řádu

předkládají Joseph Daul, Elmar Brok, Othmar Karas, Gunnar Hökmark, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Charles Tannock, Stefano Zappalà, Karl von Wogau, Jean-Pierre Audy, Tunne Kelam, Marian-Jean Marinescu a Ria Oomen-Ruijten

za skupinu PPE-DE,

o situaci v Gruzii

Usnesení Evropského parlamentu o situaci v Gruzii

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Gruzii, zejména na usnesení ze dne 26. října 2006¹, ze dne 29. listopadu 2007² a ze dne 5. června 2008³,
 - s ohledem na své usnesení o účinnější politice EU pro jižní Kavkaz ze dne 17. ledna 2008⁴ a o posílení evropské politiky sousedství ze dne 15. listopadu 2007⁵,
 - s ohledem na svá předchozí usnesení o vztazích EU s Ruskem, zejména na své usnesení ze dne 19. června 2008 o summitu EU-Rusko⁶,
 - s ohledem na závěry Rady ve složení pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy o situaci v Gruzii ze dne 13. srpna 2008,
 - s ohledem na společnou akci Rady 2008/450/SZBP ze dne 16. června 2008⁷ týkající se dalšího příspěvku Evropské unie k procesu urovnání konfliktu v Gruzii/Jižní Osetii a jiné předchozí společné akce Rady ke stejnému tématu,
 - s ohledem na závěry mimořádného zasedání Evropské rady⁸ k situaci v Gruzii, které se konalo dne 1. září 2008,
 - s ohledem na čl. 103 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že přidělování ruských pasů občanům Jižní Osetie a podpora separatistického hnutí, jakož i zvýšená vojenská činnost separatistů proti vesnicím obydleným Gruzinci, společně s rozsáhlými vojenskými manévry, které Rusko podniklo v červenci poblíž hranic s Gruzii, zvýšily napětí v Jižní Osetii,
- B. vzhledem k tomu, že dne 8. srpna 2008 došlo v hlavním městě gruzínského separatistického regionu Jižní Osetie Cchinvali ke střetům sil Gruzínského republiky se silami Ruska, které dne 11. srpna rozšířily svou ofenzívu na území samotné Gruzie,
- C. vzhledem k tomu, že se prezidenti Gruzie a Ruska dne 12. srpna zavázali k dodržování dohody zprostředkované EU, která stanoví příměří s okamžitou platností, stažení gruzínských a ruských sil na pozice před 7. srpnem a zahájení mezinárodních rozhovorů o urychleném vytvoření mezinárodního mechanismu, který by umožnil připravit mírové

¹ Přijaté texty, P6_TA(2008)0253.

² Přijaté texty, P6_TA(2007)0572.

³ Přijaté texty, P6_TA(2008)0253.

⁴ Přijaté texty, P6_TA(2008)0016.

⁵ Přijaté texty, P6_TA(2007)0538.

⁶ Přijaté texty, P6_TA(2008)0309.

⁷ Úř. věst. L 157, 17.6.2008, s. 110.

⁸ 12594/08.

a trvalé řešení tohoto konfliktu,

- D. vzhledem k tomu, že dne 19. srpna přerušila Severoatlantická aliance (NATO) pravidelné vztahy na vysoké úrovni s Ruskem, přičemž ruskou vojenskou akci označilo za „nepřiměřenou“ a „neslučitelnou s jeho úlohou udržování míru v některých částech Gruzie“ a prohlásilo, že není možné, aby vše „pokračovalo jako obvykle“, dokud zůstávají ruské jednotky v Gruzii,
- E. vzhledem k tomu, že ačkoli dne 22. srpna stáhlo Rusko své tanky, dělostřelectvo a stovky vojáků z nejpředsunutějších pozic v Gruzii, i nadále kontroluje přístup k přístavnímu městu Poti, které leží na jih od Abcházie, a zavedlo také další kontrolní stanoviště kolem Jižní Osetie a Abcházie,
- F. vzhledem k tomu, že dne 25. srpna přijala horní komora ruského parlamentu usnesení, v němž požádala prezidenta o uznání nezávislosti gruzínských separatistických regionů Abcházie a Jižní Osetie, a že prezident Medvěděv dne 26. srpna této žádosti vyhověl a formálně uznal oba regiony jakožto nezávislé státy,
1. vyzývá Rusko, aby dodržovalo svrchovanost, územní celistvost a nedotknutelnost mezinárodně uznaných státních hranic Gruzínské republiky, a odmítá tudíž uznání nezávislosti separatistických gruzínských regionů Jižní Osetie a Abcházie ze strany Ruské federace, neboť toto uznání je v rozporu s mezinárodním právem;
 2. zdůrazňuje, že neexistují žádné legitimní důvody pro ruskou invazi do Gruzie, pro okupaci částí gruzínského území a pro hrozby svrhnutí uplatněné vůči vládě demokratické země, a že neexistuje žádný legitimní ruský zájem uvnitř jiných svrchovaných států;
 3. zdůrazňuje, že partnerství mezi Evropou a Ruskem musí být založeno na dodržování základních pravidel evropské spolupráce, jež je třeba uplatňovat nejen verbálně, ale také v praxi; vítá proto důrazné odsouzení ruských činů, včetně uznání nezávislosti Abcházie a Jižní Osetie Moskvou, jež přijala Evropská rada;
 4. opakuje, že je pevně přesvědčen o zásadě, podle níž žádná třetí země nedisponuje právem veta vůči svrchovanému rozhodnutí jiné země o vstupu do mezinárodní organizace či aliance, ani právem destabilizovat demokraticky zvolenou vládu; vyjadřuje proto znepokojení nad ruským cílem, kterým je svrhnout demokraticky zvoleného prezidenta Michaila Saakašviliho a nahradit ho prezidentem, který by byl ruské vládě příznivě nakloněn;
 5. vyjadřuje hluboké znepokojení nad dopadem ruských min na gruzínskou společenskou a hospodářskou činnost, především s ohledem na zničení železničního mostu, k němuž došlo dne 16. srpna na hlavní železniční trati z Tbilisi do Poti poblíž Kaspi, a na výbuch nákladního vlaku vezoucího surovinou ropu z Kazachstánu určenou na export z přístavu Poti, která se odehrála dne 24. srpna poblíž Gori; zdůrazňuje, že obě tyto akce porušily příměří, k němuž se obě strany zavázaly;
 6. odsuzuje pokračující nucené vysídlování gruzínského obyvatelstva z jeho domovů v Jižní Osetii, k němuž i nadále dochází navzdory tomu, že bylo dojednáno příměří, a vyzývá orgány Ruska a Jižní Osetie, aby zaručily návrat těchto osob;

7. důrazně žádá Rusko, aby dostalo všem závazkům, které mu vznikly na základě dohody o příměří, jíž bylo dosaženo a která byla podepsána díky diplomatickému úsilí EU, především aby neprodleně stáhlo své jednotky ze samotné Gruzie a snížilo svou vojenskou přítomnost v Jižní Osetii a v Abcházii na úroveň ruských sil, které byly v obou regionech rozmístěny jakožto mírové sbory před zahájením konfliktu; odsuzuje rozšířené praktiky rabování, jichž se dopustily jednotky ruské invaze a žoldáci, kteří je provázeli;
8. v této souvislosti vítá rozhodnutí Evropské rady poskytnout svému předsedovi mandát odcestovat společně s předsedou Komise a s vysokým představitelem dne 8. září do Moskvy a pokračovat v diskusích s Ruskem s cílem dosáhnout plného uplatňování všech šesti bodů dohody;
9. vyzývá EU a NATO, jakož i jejich členy, aby na základě společného postoje využili všech dostupných prostředků a přesvědčili ruskou vládu, aby dodržovala mezinárodní právo, což je nezbytnou podmínkou, má-li hrát Rusko zodpovědnou úlohu v mezinárodním společenství; připomíná Rusku, jakožto mocnosti, která v OSN disponuje právem veta, jeho odpovědnost za celosvětový mírový pořádek;
10. vyzývá Radu a Komisi, aby v případě, že Rusko nedostojí svým závazkům vyplývajícím z dohody o příměří, přehodnotily svou politiku vůči této zemi; vítá tudíž rozhodnutí Evropské rady odložit jednání o dohodě o partnerství a spolupráci do té doby, dokud se ruské jednotky nestáhnou na své pozice před 7. srpnem;
11. vyzývá členské státy EU, aby přehodnotily politiku udělování víz pro hospodářské činnosti v Jižní Osetii a v Abcházii;
12. vyzývá Radu a Komisi, aby prokázaly silnou politickou vůli v tomto konfliktu, především vůči Rusku, a aby využily současných politických a hospodářských možností EU; zdůrazňuje, že je třeba, aby EU zaujala k tomuto tématu společný postoj;
13. vyjadřuje vděčnost francouzskému předsednictví EU za to, že rychle dosáhlo dohody o příměří;
14. vyzývá k tomu, aby Evropská unie výrazně přispěla k plánovanému mezinárodnímu mechanismu řešení konfliktu na základě rozhodnutí OBSE, který by vedl ke stažení ruských jednotek a následnému vytvoření mezinárodního mírového sboru, jehož součástí by byla zřetelně rozpoznatelná mise evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP);
15. vyzývá k rychlému uplatnění mezinárodní humanitární pomoci a požaduje, aby Evropská Unie a její členské státy přidělily dostatek nouzových finančních prostředků pro oběti krize, přičemž se za tímto účelem přesune část rozpočtových prostředků EU, které byly původně přiděleny Ruské federaci; zdůrazňuje, že Rusko musí umožnit plný přístup operacím humanitární pomoci do všech částí Gruzie, včetně oblastí, v nichž se v současnosti zdržují ruské jednotky;
16. vyzývá Komisi, Radu a členské státy, aby urychleně podpořily rekonstrukci gruzínské infrastruktury;
17. vyzývá všechny strany konfliktu, aby umožnily obětem, včetně uprchlíků a vnitřně

vysídlených osob, plný a neomezený přístup k humanitární pomoci;

18. vyzývá k nezávislému mezinárodnímu vyšetření údajných zločinů, jichž se strany konfliktu v Gruzii měly dopustit, a to od počátečních událostí v okolí Cchinvali mezi 1. a 7. srpnem až po pozdější etnické čistky prováděné v Jižní Osetii a v Abcházii;
19. vyzývá Radu a Komisi, aby dále rozvíjely evropskou politiku sousedství a lépe ji přizpůsobily potřebám našich východních partnerů, včetně posílení přítomnosti EU v oblasti Černého moře, aby přijaly návrh Evropského parlamentu na vytvoření „Evropského hospodářského prostoru plus“ či švédsko-polský návrh a aby zejména v souvislosti s Gruzii, Ukrajinou a Moldavskou republikou urychlily vytvoření zóny volného obchodu; konstatuje, že liberalizace vízové politiky EU vůči těmto zemím musí zohlednit skutečnost, že Rusku byly v této oblasti poskytnuty lepší podmínky než uvedeným zemím;
20. vyzývá Radu a Komisi, aby do Tbilisi svolaly konferenci o evropské politice sousedství;
21. vyzývá Radu a Komisi, aby se aktivně zapojily do hledání nových účinných mechanismů řešení konfliktů v této oblasti;
22. vyzývá Radu a Komisi, aby svolaly mezinárodní dárcovskou konferenci zaměřenou na rekonstrukci Gruzie, aby vyhodnotily možnost uplatnění významného plánu EU na poskytnutí finanční podpory určené k obnově oblastí Gruzie, které byly postiženy válkou, a k vytvoření silnější politické přítomnosti EU v této zemi i v celém regionu;
23. potvrzuje jakožto zástupce lidu evropských států, že evropští občané by měli být prostřednictvím svých zástupců zapojeni do řešení této situace; navrhuje v této souvislosti, aby na základě rostoucí závažnosti situace v Gruzii byla zvažována možnost svolat mimořádnou schůzi výborů pro zahraniční věci Evropského parlamentu a národních parlamentů členských států;
24. zdůrazňuje význam Gruzie pro posílení energetické bezpečnosti EU, neboť Gruzie umožňuje vést energii jinou než ruskou trasou; považuje za klíčové, aby byl ropovod Baku–Tbilisi–Ceyhan účinně chráněn, a vyzývá Komisi, aby za tímto účelem nabídla Gruzii veškerou nezbytnou pomoc; očekává pevné odhodlání EU pokračovat v projektu plynovodu Nabucco, který byl uznán za prioritní projekt EU a jehož trasa povede přes území Gruzie;
25. vyzdvihuje význam rovnoprávných vztahů mezi EU a USA pro bezpečnost a stabilitu euro-atlantického prostoru a trvá na tom, že společný politický postup transatlantických partnerů je nejučinnějším způsobem, jímž lze řešit problémy, které se dotýkají obou břehů Atlantiku;
26. připomíná, že na bukurešťském summitu, který se konal dne 3. dubna 2008, bylo v NATO dosaženo dohody o tom, že se Gruzie stane členem Aliance, a domnívá se, že Gruzie i nadále směřuje k pozdějšímu členství v Alianci;
27. domnívá se, že úloha EU v současné krizi mohla být významnější prostřednictvím posílení evropské zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky a je přesvědčen, že Lisabonská

smlouva, mimo jiné vytvořením úřadu vysokého představitele, doložkou o solidaritě a politikou EU v oblasti energetické bezpečnosti, představuje správný způsob, jak toho lze dosáhnout;

28. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, členským státům, předsedům parlamentů členských států, prezidentovi a parlamentu Gruzie, prezidentovi a parlamentu Ruské federace, NATO, OBSE a Radě Evropy.